

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Březen 2018

Editorial

Prvním březnovým dnem začalo oficiálně meteorologické jaro. Na teplý jarní vánek si sice budeme muset ještě počkat, ale svěží vítr vane už teď z brněnského Nejvyššího správního soudu. Ten po dlouhé době začíná brzdit někdy až příliš horlivý boj správce daně proti podvodům na DPH. Jasně zaznívá, že ručení i odebrání nároku na odpočet musí mít své mantinely.

Dobrou zprávou pro svět byznysu jsou jistě i zjištění průzkumu KPMG Puls ekonomiky. Vyplývá z něj, že se českým firmám daří a plánují investice. Investovat chtějí především do zaměstnanců – 91 % firem chce letos zvýšit mzdy – a inovací. Ty chtějí podpořit tři ze čtyř českých firem, stejně tak jako nové technologie.

Už méně radostné je zjištění, že optimistů mezi manažery rapidně ubývá a Češi jsou dokonce největšími škarohlídy v regionu. Jen 29 % dotázaných ředitelek a ředitelů věří, že se letos ekonomická situace meziročně zlepší. 44 % očekává, že se nezmění a každý čtvrtý se obává, že se proti minulému roku zhorší. Přeji vám, abyste v průběhu března rozšířili řady optimisticky naladěných.

Závěrem si ještě dovoluji upozornit vás na [novou webovou prezentaci](#) naší advokátní kanceláře KPMG Legal.

Tomáš Kroupa
Partner
KPMG Česká republika

2 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

Vyhlášena čtvrtá veřejná soutěž v programu Epsilon

Prostřednictvím Technologické agentury České republiky (TA ČR) mohou podniky žádat o podporu aplikovaného výzkumu a experimentálního vývoje v programu Epsilon. 28. února 2018 byla vyhlášena čtvrtá veřejná soutěž. Zaměřuje se na podporu prioritních výzkumných projektů, jmenovitě zejména Průmysl 4.0 a autonomní mobilitu.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Tomáš Christián
kpmg@kpmg.cz

Termíny

Žádosti o podporu se přijímají elektronicky od 1. března 2018 do 12. dubna 2018. Projektové práce je možné zahájit nejdříve 1. října 2018 a nejpozději 1. března 2019. Projekt musí být ukončen nejpozději do 48 měsíců od zahájení projektových prací, avšak nejpozději do 28. února 2023.

Výše podpory

Procentuální výše podpory se odvíjí od velikosti podniku. U velkých podniků se v případě experimentálního vývoje poskytuje podpora až do výše 25 % a v případě aplikovaného výzkumu až do výše 50 % způsobilých výdajů. Při doložení účinné spolupráce mezi dvěma nezávislými podniky je možné míru podpory navýšit v obou případech o dalších 15 %. Agentura předpokládá, že za období 2018 – 2019 bude mezi příjemce rozděleno 500 mil. Kč.

Podporované aktivity

V rámci projektu budou podporovány např. následující aktivity:

- podpora technologií v oblasti automobilového průmyslu,
- podpora výzkumu a vývoje v oblasti baterií,
- rozvoj nových přelomových technologií a dosažení nových užitečných vlastností produktů s využitím nových poznatků v oblasti chemie,
- návrh optimálních rámcových podmínek pro vytvoření nových provozních a inovativních technologických modelů a modelů mobility dopravních společností nebo provozovatelů dopravních sítí,
- pokročilé technologie pro automatizaci, digitalizaci a datově propojené systémy pro účinnější a bezpečnější dopravu,
- inovace a optimalizace technologií pro systém recyklace kontaktních a jiných zateplovacích systémů.

Výstupy projektu musí splňovat jednu z definovaných forem

- průmyslový vzor,
- užitkový vzor,

3 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

- prototyp,
- funkční vzorek,
- léčebný postup,
- památkový postup,
- software,
- poloprovoz,
- ověřená technologie,
- jiné

Mezi způsobilé výdaje projektů bude možné zařadit tyto položky

- **Přímé náklady**
 - osobní mzdové náklady výzkumných pracovníků
 - náklady na ochranu duševního vlastnictví
 - provozní náklady a další
- **Nepřímé náklady**
 - náklady vzniklé v přímé souvislosti s projektovými pracemi

Další podmínky pro získání podpory

Aktuální veřejná soutěž zavádí roli tzv. aplikačního garanta. Aplikační garant je právnická nebo fyzická osoba se sídlem v České republice, která musí doložit zájem o budoucí odběr výsledných produktů projektu a jejich uplatnění v praxi. Každý projekt musí mít v projektovém návrhu nejméně jednoho aplikačního garanta.

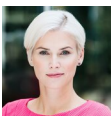
Pokud vás možnost získat veřejnou podporu zaujala, rádi s vámi prodiskutujeme jednotlivá hlediska vašeho projektu a další specifické podmínky dané soutěží.

4 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Vzpoura kamionů – boj za minimální mzdu přiosťruje

Evropské předpisy už mnoho let zaručují zaměstnancům dočasně vyslaným do jiného členského státu právo na pracovní podmínky platné v zemi vyslání, pokud jsou pro ně výhodnější. Toto pravidlo platí i v rámci odměňování. Až donedávna měla ochrana zaměstnanců a potažmo i západoevropských společností před konkurencí z východoevropských zemí vyzbrojenou levnější pracovní silou spíše teoretickou povahu. Německo a Francie však zvedly hozenou rukavici a přijaly předpisy, které minimální mzdy nastavují vysoko.

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Barbora Bezděková
bcvinerova@kpmg.cz
222 123 867

Situace eskaluje především v dopravě, kde je přeshraniční vysílání zaměstnanců logicky nejčastější a také snadno kontrolovatelné. Dodržování předpisů však neprověřují jen zahraniční úřady, ozývají se i sami vysílání zaměstnanci. Průkopníkem sporů o dorovnání mzdy na minimální německou úroveň se stal jihočeský řidič kamionu, který na doplatku mzdy vysoudil přes čtvrt milionu. Využil přitom pomoci německé organizace založené za účelem podpory zaměstnanců vysílaných ze zemí střední a východní Evropy. Tento úspěch dodal kuráž dalším kolegům, kteří jej hodlají následovat.

Čeští dopravci se proto obávají nejisté budoucnosti. Ve zmiňovaném případě sice povinnost dorovnat mzdu nebyla uložena českému zaměstnavateli, ale jeho německému zákazníkovi. Evropská směrnice totiž umožňuje, aby členské státy ve vnitrostátních předpisech činily (spolu)odpovědnými i příjemce služeb. V budoucnu ale zřejmě čeští zaměstnavatelé tak snadno neuniknou. Dle směrnice se totiž příjemce odpovědnosti zproští, pokud prokáže, že za účelem splnění povinnosti vynaložil veškerou náležitou péči. Od českých dopravců je proto jako důkaz náležité péče vyžadováno potvrzení, že své povinnosti v oblasti odměňování plní. Problémem se může stát i organizace zakázek – po cestách do zemí s vyšší mzdou bude mezi zaměstnanci vyšší poptávka. Rozdíly ve mzdách nezávislé na pracovních výsledcích či náročnosti práce tak budou podhoubím sporů.

Nešťastná je i neprovázanost vnitrostátních předpisů. Český zákoník práce totiž zaměstnanci zvýšené náklady spojené s prací za hranicemi kompenzuje nárokem na stravné, které v případě cesty do Německa činí 45 eur denně. Toto plnění však německé předpisy nepovažují za součást mzdy. Rozsah povinného dorovnání mzdy se proto o stravné nesnižuje.

Evropská unie se přitom pokouší úpravu ještě zpřísnit. Navrhuje, aby kromě zahraničních sazeb minimální mzdy a příplatků za přesčasy měli vyslaní zaměstnanci v budoucnu nárok i na veškeré bonusy, prémie či příspěvky a jiná mzdová plnění dle příslušných cizozemských předpisů či kolektivních smluv. Pokud by doba vyslání přesáhla 18 měsíců, měla by se na pracovníky vztáhnout zahraniční pracovněprávní úprava v plném rozsahu. Plnění takových povinností by bylo náročné nejen finančně, ale i administrativně. Vzhledem k rozdílným národním zájmům se o konkrétní podobě novely v Bruselu vyjednává už téměř dva roky. Podle poslední verze dohody členských zemí by se novela neměla týkat silniční přepravy – vysílání řidičů by se mělo upravit samostatně.

5 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

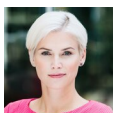
Jednání však zdaleka nejsou u konce.

6 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

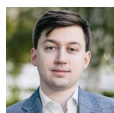
© 2018 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Virtuální měny – bezriziková šance na rychlé zbohatnutí?

Plánujete investovat do virtuálních měn? Měli byste se mít na pozoru. Podle nedávného stanoviska evropských orgánů dohledu je s bitcoiny a dalšími obdobnými jednotkami spojeno více rizik, než se může na první pohled zdát.

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Pavel Martiník
kpmg@kpmg.cz

Tomáš Prchal
kpmg@kpmg.cz

Virtuální měny představují digitální vyjádření hodnoty. Nejsou ale vydávány z rozhodnutí žádného státu a nemají status zákonného platidla, jejich přijímání protistranou tak není nikým garantováno. Nejsou také navázány na cenu žádné komodity a jejich hodnota je tak založena pouze na důvěře investorů.

Pravděpodobně největším překvapením pro potenciální investory může být fakt, že směnární ani platby s virtuálními měnami nejsou nijak regulovány. Na rozdíl od standardních platebních prostředků tak neexistuje možnost transakci reklamovat nebo se v případě problémů obrátit na Českou národní banku.

U virtuálních měn je typické velké kolísání ceny, někdy i v řádu stovek procent za den. S extrémními výkyvy hodnoty souvisí i další aspekt: naprostá absence cenové transparentnosti, tedy způsobu, jak se hodnota virtuální měny stanovuje. V praxi se tak může snadno stát, že hodnota investice během několika minut klesne na svůj zlomek a z tohoto propadu se již nevzpamatuje. Avšak ani v případě, kdy je hodnota virtuální měny stabilní, nemá investor vyhráno. Není totiž zaručeno, že virtuální měna bude odkoupena, a on tak tuto hodnotu zpeněží.

Vážné problémy mohou při provádění transakcí s virtuálními měnami způsobit také technické obtíže. V případě technického výpadku se držitelům virtuálních měn neposkytují žádné kompenzace a omezení funkčnosti může být trvalé. V případě přetrvávajících technických potíží pak může být investice zcela znehodnocena.

Virtuální měny v současnosti nejsou specificky regulovány českými účetními ani daňovými předpisy. Nelze tedy s jistotou říci, jaký bude daňový režim těžby virtuálních měn, směny jedné virtuální měny za jinou nebo směny za konvenční měnu. Opírat se lze maximálně o dílčí vyjádření Generálního finančního ředitelství v médiích, podle nichž finanční správa virtuální měny považuje za věc nehmotnou, movitou a zastupitelnou. Dle finanční správy nelze pohlížet na virtuální měnu jako na klasickou měnu, což odpovídá stanovisku České národní banky. Příjem dosažený prodejem virtuální měny může být u fyzických osob předmětem daně jako příjem z podnikání, pokud je dosahován v rámci samostatné výdělečné činnosti (resp. je součástí obchodního majetku), nebo jako takzvaný ostatní příjem. Výdaje odčitatelné od daného příjmu se pak řídí obecnými pravidly zákona o daních z příjmů.

I přes výše popsaná rizika jsou virtuální měny stále populárnější. Bude zajímavé sledovat vývoj regulace v této oblasti. Ta totiž zatím v Evropské unii míří pouze na předcházení praní špinavých peněz, ale například regulaci směnáren virtuálních měn se vyhýbá. První vlaštovkou ze zámoří je názor SEC (Securities and Exchange

7 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

Commission) ve Spojených státech amerických, dle kterého by se virtuální měny měly považovat za investiční nástroje.

8 | Daňové a právní aktuality – březen 2018

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Rozhodnutí Soudního dvora EU ve věci Deister Holding a Juhler Holding

Na konci roku 2017 vydal Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) dlouho očekávaný rozsudek ve věci Deister Holding a Juhler Holding. Jednalo se o spojený proces zmíněných holdingových společností týkající se aplikace směrnice EU o mateřských a dceřiných společnostech. Spor se vedl také o jednu ze základních svobod EU, a to svobodu usazování. Jak pravidla směrnice EU, tak i pravidla svobody usazování byla ve výše zmíněných případech popřena německým zákonem proti zneužívání daňových předpisů.

Luděk Vacík
kpmg@kpmg.cz

Klára Nesvadbová
kpmg@kpmg.cz

Německý správce daně odepřel možnost osvobození dividend vyplacených německými dceřinými společnostmi jejich mateřským holdingovým společností se sídlem v jiných členských státech EU. Osvobození nebylo možné s odkazem na tehdy platná německá pravidla proti zneužívání daňových předpisů. Vlastníkem holdingových společností totiž byly osoby, na které by se osvobození dle směrnice nevztahovalo, pokud by jim dividendy byla vyplácena přímo a ne prostřednictvím holdingových společností. Společnosti se proti těmto závěrům odvolaly s odkazem na splnění pravidel pro osvobození dle směrnice a na svobodu usazování.

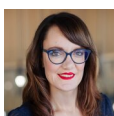
SDEU dospěl k závěru, že německá opatření, která obecně vylučují určitou skupinu daňových poplatníků z nároku na osvobození dle směrnice, nejsou v souladu ani s ní, ani se svobodou usazování. Soudní dvůr jako jeden z argumentů uvedl, že speciální vlastnické struktury a existence holdingových společností samy o sobě nejsou indikátorem získávání daňových výhod. Opatření, která by mohla zakázat osvobození dle zmíněné směrnice, by tudíž měla být velmi specifická a cílená na konkrétní případy. Existence německých opatření byla také v rozporu se svobodou usazování, neboť mohla vést k preferenci daňových poplatníků uskutečňovat svou ekonomickou činnost i v jiných členských státech EU.

NSS nastavuje hranice v boji proti podvodům na DPH

Daňová správa požaduje téměř detektivní prověřování dodavatelů za účelem zachování nároku na odpočet DPH, a to v případě, kdy je plnění zasaženo podvodem na DPH. K tomu může dojít téměř kdekoli v řetězci. Nejvyšší správní soud (NSS) nyní těmito požadavkům nastavuje první hranice.

Viktor Dušek
vdusek@kpmg.cz

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Jde o případ, kdy jediný generální dodavatel zastřešoval dodávku high-tech strojírenského zařízení, na projektu se však subdodavatelsky podílela řada dalších subjektů. Dle zjištění správce daně jeden ze subdodavatelů projektu neodvedl DPH. Správce daně v tom spatřoval podvod na DPH, o kterém konečný objednatel přinejmenším mohl vědět. Proto mu odebral nárok na odpočet DPH na vstupu ve výši trojnásobku zjištěné chybějící daně na úrovni jednoho z řady subdodavatelů. Zastání se daňový subjekt dočkal až u NSS.

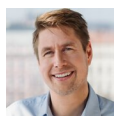
Dle NSS je to správce daně, kdo musí prokazovat, že plátce DPH mohl a měl vědět nebo dokonce věděl, že přijímá plnění zasažené podvodem na DPH, a že jeho nárok na odpočet DPH není chráněn dobrou vírou. Při tomto prokazování musí rovnocenně hodnotit důkazy ve prospěch i neprospěch daňového subjektu. Nelze jednu skupinu upozadovat a naopak tu druhou vyzdvihovat. V rámci posuzování je nutno přihlídnout i ke standardům běžné obchodní praxe v daném odvětví. Oproti tomu daňovému subjektu nelze klást k tíži okolnosti, které nastaly až ex post.

Odpovědnost za přijetí plnění zasaženého podvodem na DPH musí mít dle NSS své hranice. Jakákoliv neodvedená daň neznámá automaticky podvod na DPH, v jehož důsledku může být omezen plátcův nárok na odpočet. Je třeba rozlišovat neplnění daňových povinností od vědomého majetkového obohacení se neodvedením příslušné DPH. NSS tak především odmítl bezmezné rozšiřování odpovědnosti za prověření věrohodnosti obchodních partnerů napříč dodavatelským řetězcem. Objektivní odpovědnost za jakoukoli neodvedenou DPH v řetězci je nepřipustná.

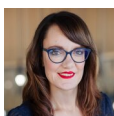
Na závěr NSS apeluje na změnu stávajícího přístupu. Dle jeho názoru nelze vést boj proti daňovým podvodům takovým způsobem, že se správce daně zaměří na „nejlukrativnější“ subjekt v řetězci a u něho daň vybere. Doufejme, že nový přístup vydrží i v dalších případech, které již čekají na posouzení příslušnými soudy, a zejména ovlivní i další kontrolní a rozhodovací praxi správců daně.

„Nová“ pravidla pro ručení za DPH dle NSS

Nejvyšší správní soud (NSS) upřesňuje podmínky pro ručení příjemce zdanitelného plnění za DPH neodvedenou dodavatelem. Samotná platba na zahraniční účet nemůže automaticky založit ručitelský závazek.

Viktor Dušek
vdusek@kpmg.cz

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Krajský soud v Ostravě v minulosti spatřoval v ručení při úhradě na zahraniční účet rozpor s právem EU. Dlouho očekávaný rozsudek NSS toto sice odmítl, upřesnil však výklad podmínek pro ručení tak, aby byly v souladu s požadavky evropské judikatury. Soud zdůraznil, že při aplikaci zákonů je nutno vedle jazykového výkladu přihlídnout rovněž k jejich smyslu a účelu a dát přednost eurokonformnímu výkladu.

NSS připomíná, že platba na zahraniční účet je naprosto legální a v řadě případů není nikterak neobvyklá. V rámci EU je navíc chráněna zásadou volného pohybu kapitálu. Úhrada do zahraničí tak nemůže automaticky založit ručitelský vztah, byť by k tomu výkladu doslovné znění zákona mohlo svádět. K samotné platbě musí přistoupit ještě okolnost, že plátce věděl či mohl vědět, že záměrem platby mimo tuzemsko je právě nezaplacení daně. Zapomínat nelze ani na podmínky daňového řádu. Primárním dlužníkem daně je stále dodavatel, je proto nezbytné, aby vymáhání na něm bylo prokazatelně bezvýsledné.

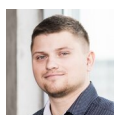
Splnění podmínek pro ručení je přitom povinen prokazovat správce daně. Na tom nemění nic ani skutečnost, že plátce DPH může riziko spojené s ručením eliminovat zvláštním způsobem zajištění daně, tj. odvedením DPH z faktury přímo na účet správce daně dodavatele. Tento postup může způsobit jisté komplikace v rovině obchodních vztahů. Na závěr soud apeluje, že veřejný zájem ve výběru daní nelze omezovat pouze na příjmovou stránku rozpočtu, klíčové je daně vybrat spravedlivě především od těch, které daňová povinnost stíhá primárně.

Osvobození úroků a licenčních poplatků od srážkové daně lze aplikovat i zpětně

Nejvyšší správní soud rozhodl, že osvobození úroků či licenčních poplatků od srážkové daně lze aplikovat až dva roky zpětně od podání žádosti o osvobození na finanční úřad.

Tomáš Prchal
kpmg@kpmg.cz

Jakub Schaffer
kpmg@kpmg.cz

V daném případě český daňový subjekt platil do zahraničí licenční poplatky, ze kterých v letech 2011 a 2012 srážel a odváděl příslušnou srážkovou daň dle zákona o daních z příjmů. V roce 2013 daňový subjekt požádal finanční úřad o vydání rozhodnutí o osvobození výplaty licenčních poplatků od srážkové daně na základě ustanovení upravujícího tyto výplaty mezi spojenými osobami (jde o implementaci směrnice EU o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků). V rámci žádosti daňový subjekt zároveň požádal i o zpětné osvobození licenčních poplatků, ze kterých již byla srážková daň odvedena v letech 2011 a 2012. Správce daně však rozhodl o osvobození pouze na rok 2013, přičemž nárok na osvobození za roky 2011 a 2012 zamítl s tím, že rozhodnutí nelze aplikovat zpětně. Podle správce daně je osvobození podmíněno právě vydáním příslušného rozhodnutí, a jelikož toto rozhodnutí nebylo vydáno pro roky 2011 a 2012, nelze licenční poplatky zaplacené v těchto letech od srážkové daně osvobodit.

Argument správce daně byl dále přijat a podpořen i Odvolacím finančním ředitelstvím a městským soudem. Celá kauza tak došla před senát Nejvyššího správního soudu, který se s rozhodnutím nižších instancí neztotožnil a rozhodnutí městského soudu zrušil.

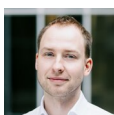
Dle NSS je možnost zpětného osvobození licenčních poplatků od srážkové daně v souladu se zmíněnou směrnicí. Na základě směrnice je možné zpětně osvobodit a tedy nechat si vrátit již odvedenou srážkovou daň, a to až dva roky po jejím zaplacení. Dle NSS má členský stát možnost, v souladu se směrnicí, podmínit osvobození výplaty licenčních poplatků vydáním rozhodnutí správcem daně. Toto rozhodnutí má však formu pouze deklaratorního osvědčení potvrzujícího, že byly splněny obecné podmínky pro osvobození stanovené směrnicí. Pokud tedy tyto obecné podmínky byly splněny i v předchozích dvou letech a daňový subjekt je schopný toto doložit, má nárok na vrácení odvedené srážkové daně z titulu dodatečného osvobození, přestože v té době neměl rozhodnutí o osvobození daně k dispozici. Stejný mechanismus by měl fungovat i v případě osvobození výplaty úroků.

Kamery, či soukromí?

Monitoring prostor pomocí kamer je v dnešní době už zcela běžná záležitost. Důvodem jejich instalace je zpravidla ochrana majetku před krádežemi či vandalismem. Jak ale ve svém nedávném rozsudku zdůraznil Evropský soud pro lidská práva, právo na soukromí máme i na veřejně přístupných místech. Umístění kamer tedy musí být vždy takové, aby do tohoto práva nezasahovalo nepřiměřeným způsobem.

Viktor Dušek
vdusek@kpmg.cz

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Aktuální rozsudek se týkal instalace kamerového systému v přednáškovém sálu jedné z univerzit v Černé Hoře. Sloužit měl nejen k ochraně osob a majetku, ale též ke kontrole kvality výuky. Na přítomnost kamer si stěžovali dva z profesorů, přičemž černohorský úřad pro ochranu osobních údajů jim dal za pravdu, že umístění kamer bylo nezákonné. Když se však chtěli profesori domoci náhrady vzniklé nemajetkové újmy, národní soudy jejich žalobu zamítly, a tak se celý případ dostal až k Evropskému soudu pro lidská práva.

Ten potvrdil, že ochrana práva na soukromí se uplatní i na veřejných místech (v přednáškovém sálu) a při výkonu ryze profesních aktivit (výuka). Každý takový zásah do soukromí přitom musí být mimo jiné odůvodněn legitimním cílem, nezbytný a přiměřený. V daném případě však uvedené podmínky naplněny nebyly. Kontrola kvality výuky nebyla dle černohorského práva vůbec zákonem povoleným důvodem pro instalaci kamer. Ani účel ochrany osob a majetku neshledal soud dostatečným, jelikož nebylo prokázáno, že by tyto hodnoty byly v přednáškových sálech ohroženy. Soud tedy rozhodl, že monitoring byl v rozporu s černohorským právem na ochranu osobních údajů a přiznal profesorům náhradu nemajetkové újmy. Jak přitom vyplývá z odůvodnění rozsudku, pokud by kamery nebyly umístěny přímo v sálech, ale u vstupu do budovy, bylo by vše naprosto v pořádku.

Problematika kamerových systémů a toho, jaké umístění ještě je přijatelné a jaké už za hranou, je velkým tématem i v České republice. Užitečným vodítkem může být v našem právním kontextu metodika Úřadu pro ochranu osobních údajů ohledně provozování kamerových systémů. Je však nutné mít na paměti, že výklad právních norem se v čase neustále vyvíjí. Navíc brzy vstoupí v účinnost obecné nařízení Evropské unie o ochraně osobních údajů (GDPR), které zvyšuje možné sankce pro všechny správce kamerových systémů se záznamem. Doporučujeme proto věnovat správnému nastavení a provozování kamerových systémů náležitou pozornost.

Stručné aktuality, březen 2018

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou či dvěma větami.

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

- Vláda schválila návrh na schválení Mnohostranné úmluvy o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám (tzv. MLI). Přílohou úmluvy jsou výhrady ČR. Úmluvou Česká republika zamýšlí pokrýt všechny své platné smlouvy o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmů, resp. z majetku (s výjimkou smlouvy s Korejskou republikou, která byla nedávno renegociována a již i odsouhlasena vládou ČR a která obsahuje požadované úpravy), přičemž prostřednictvím Úmluvy bude implementovat všechny dohodnuté minimální standardy, které se dotýkají výslovného zmínění cíle a smyslu smluv o zamezení dvojímu zdanění, zavedení pravidla proti zneužívání těchto bilaterálních smluv v podobě tzv. principle purposes testu, jehož smyslem je zamezit aplikaci smluv v situacích, které jsou účelově vytvořeny bez jakéhokoliv dalšího ekonomického (legitimního) důvodu.
- V únoru padlo rozhodnutí Soudního dvora EU týkající se slovenských zdravotních pojišťoven (T-216/15). Dle něj je třeba na jakoukoliv aktivitu spočívající v nabízení zboží či služeb (včetně povinného zdravotního pojištění) nahlížet jako na ekonomickou činnost provozovanou závodem. Není přitom podstatné, zda je cílem či výsledkem této činnosti tvorba zisku, nebo zda primární jsou v tomto případě sociální, solidární a regulatorní aspekty. K naplnění této definice postačí i určitá míra konkurenčních aktivit na trhu zdravotních pojišťoven vykonávaných s cílem přilákat klienty.

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.